

Борислав Пекић

фебруар 2021.

број 12

Тема броја: Да сам научник @ Може ли се корона вирус уништити УВ зрацима? @ Све наше маске @ Међународни фестивал еколошке културе Green Fest @ Победнице такмичења Хакатон

CIP - Каталогизација у публикацији Народна библиотека Србије, Београд

373.3/4(497.11)

Годишње

ISSN 2217 - 8759 = Школски лист ОШ „Борислав Пекић”

COBISS.SR - ID 189820684

Издавач: ОШ „Борислав Пекић”

Данила Лекића Шпанца бр. 27

Нови Београд

e-mail: director@skola-pekic.edu.rs

Директор: Горан Шупљеглав

Главни и одговорни уредник и технички уредник електронског часописа: Дијана Божић
помоћник уредника: Сташа Патић VI₄

Насловна страна: ликовни рад Да сам научник: Тијана Млађеновић IV₄

Ликовни рад Борислав Пекић: Радмила Лабудовић VIII₂

Ликовни рад (стр. 2): Вук Михајловић IV₄ - прво место на ликовном конкурс „Шта у мом срцу лежи” на општинском нивоу у организацији „Пријатељи деце”

Оно што мора да буде
није несрећа.

Несрећа је само оно што не
мора бити, а ипак се догоди.
Несрећу увек изазивају људи.

Природа влада
оним што бити
мора.

Борислав Пекић

Мотивационе мисли и изреке

- ♦ Боље да покушаш да урадиш нешто сјајно и доживиш пораз, него да не радиш ништа и будеш веома успешан у томе.
- ♦ Оно што урадиш данас итекако може да поправи сутрашњи дан.
- ♦ Победници никада не одустају, а људи који одустају никада не буду победници.
- ♦ Не жалите за оним што је било јуче. Осигурајте боље сутра тако што ћете потпуно искористити данас.
- ♦ Данас није само један обичан дан. Данас је нова шанса да почнете да остварујете своје снове.
- ♦ Ако желиш да живиш креативно, ослободи се страха од грешака.
- ♦ Дете које чита постаће особа која мисли.
- ♦ Једна од најсрећнијих ствари која вам се може десити у животу је срећно детињство.

Ликовни рад: ученици VII₂ и наставник Душан Атанацковић

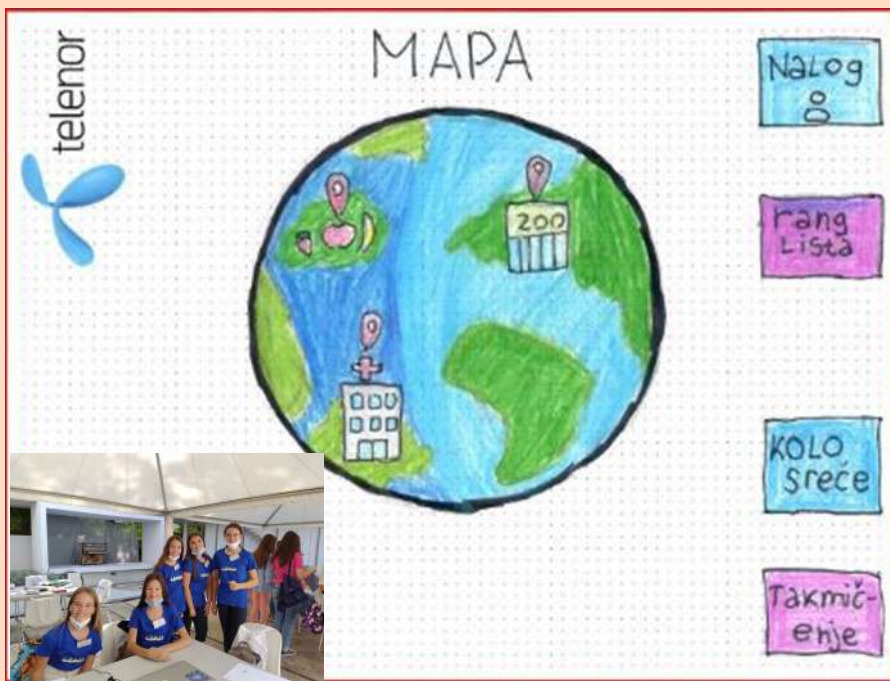
Психолошко - педагошка служба школе

Наше ИТ девојчице

Здраво свима, моје име је Јелена Јечменица и у овом саставу волела бих да поделим са вама једно од најлепших искустава у мом животу. Причам о такмичењу “Hack teen” или “Hakaton”. Као што такмичење има занимљиво име такво је било и учешће у њему.

Све је почело једног сунчаног септембарског јутра када је требало да кренемо на финално такмичење у пратњи наше наставнице информатике Милане Доброте. Нас пет ученица 6-5: Михаела Живадиновић, Миа Антовић, Маша Ненезић, Јована Тодоровић и ја - Јелена Јечменица смо послале видео у коме смо се представиле и тако смо стекле право да учествујемо у финалном делу такмичења. Узбуђено смо и са мало треме чекале испред школе. Пар минута пре него што је стигао комби нисам знала шта осећам, да ли сам радосна или уплашена. Ни једна од нас пет није знала шта нас очекује на такмичењу. Када смо ушле у наш „VIP комби”(тако смо га назвале) узеле смо слушалице и телефоне и са великим узбуђењем кренуле. Вожња је трајала око пола сата, али нама је изгледало као пет минута. Када смо стигле све је било припремљено за такмичење 10 тимова од по пет девојчица из целе Србије. Срдачна и топла добродошлица осећала се на сваком кораку. Такмичење се одржавало на отвореном, у великом врту - дворишту са пуно зеленила. Столови су били препуни сокова, воћа, ужине и кукуруза. Сваки тим је добио мајице различите боје. Ми смо добиле тамно плаве. Убрзо смо се упутиле ка нашем такмичарском столу на коме је био комплетан прибор за цртање и писање. Дочекале су нас и поклон торбе пуне корисних ствари. Биле смо одушевљене. Након тога кренули смо у обилазак музеја који се налазио у близини. Сви су својим телефонима фотографисали и снимали. Када се обилазак завршио почело је такмичење. Задатак је био да свака екипа осмисли идеју за компјутерску игрицу и да је представи другима помоћу цртежа или презентације. Свака екипа добила је ментора, односно помагача око идеје за игрицу. Уз менторку Тијану Милосављевић велику помоћ током такмичења имали смо и од наше наставнице Милане Доброте. За креирање идеје било је предвиђено три сата. Некима се то чини дуго, али је време веома брзо пролетело. Сваки минут смо користиле за различите идеје и прављење цртежа. Сви остали тимови радили су презентације, али ми смо се одлучиле да будемо креативне и да нацртамо нашу идеју коју ћу вам представити.

Игрицу смо назвале „Свет знања”. Циљ игрице је да играч сакупи што више новчића који се могу зарадити давањем тачних одговора на занимљива питања. Главни екран игрице.

Када играч приступи почетној страници појавиће се планета Земља која се окреће док се игрица учитава, а затим се појаве две опције: Sing in и Log in. Помоћу Sing in се креира нови налог у игрици, а помоћу Log in се приступа већ постојећем налогу. Након тога играчу се приказује На њему се налазе следеће опције: налог, ранг листа, коло среће и такмичење. Дугме „налог” служи за приступ и одјављивање са налога. На „ранг листи” играч може видети који је по реду на свету по броју освојених новчића. „Такмичење” служи за такмичење са неким играчем који се може бирати. „Коло среће” служи за наградно добијање новчића и оно се може завртети сваки дан. Ту је такође и велика слика Земље на којој су означене поједине области као што су зоолошки врт, болница, пијаца, ... Када кликне на било коју од тих области играч прелази на изабрано место. Кликом на зоолошки врт игрица нас води међу животиње зоолошког врта које постављају играчу питања. На пример: „Која је најбржа животиња на свету?” Када играч тачно одговори на питање добија новчиће. Кликом на област пијаца игрица нас води на пијаци где питања постављају продавци. Једно од питања је: „ Да ли је парадајз воће или поврће?” Слично, питања постављају пацијенти приликом избора области болница. Наша игрица се може дорадити у будућности тако да буде још занимљивија.

Пред крај времена предвиђеног за рад сви тимови су се шетали и причали, док се наш тим баш тада припремао да усмено представи своју идеју судијама. Све смо биле нервозне и уплашене, али наша наставница и менторка су нас бодриле и подржавале. Када су нам рекле да се не оптерећујемо резултатом, треме више није било. Сложиле смо се да треба да будемо поносне на себе и ако не освојимо награду, зато што смо богатије за једно прелепо искуство.

Дошао је тренутак представљања идеја пред судијама. Неки кажу да се по расположењу судија може видети да ли им се свиђа нечији рад, али у овом случају то није било могуће. Судије су биле насмејане и са интересовањем су слушале сваку од презентација. Када се све завршило дошло је време за ручак који је био веома укусан. За десерт су нам послужили чупавце и принцес крофне које су биле одличне. Након тога смо се спаковале и сачекале наш „VIP превоз”. Иако смо на такмичењу провеле око 6 сати, нисмо се осећале уморно. Било је то дивно искуство.

Сутрадан је била свечана додела награда и проглашење победника. Све смо биле нестрпљиве и нервозне у ишчекивању. Организатори су прво прогласили треће место и додели слушалице као награду. Нас пет је нестрпљиво чекало проглашење другог и првог места. Постојала је нада и велика жеља за успехом. Десило се оно што нико од нас није очекивао ... На сцену је позвана наша екипа „ИТ девојчице”. У том тренутку смо прво остале без речи а онда смо почеле да се гласно радујемо. Награда за освојено друго место био је „паметни” сат. Када су прогласили и прво место потрчале смо од радости и пожуриле да зовемо наше родитеље да им јавимо за велики успех. Наша наставница информатике као и менторка биле су пресрећне као и ми.

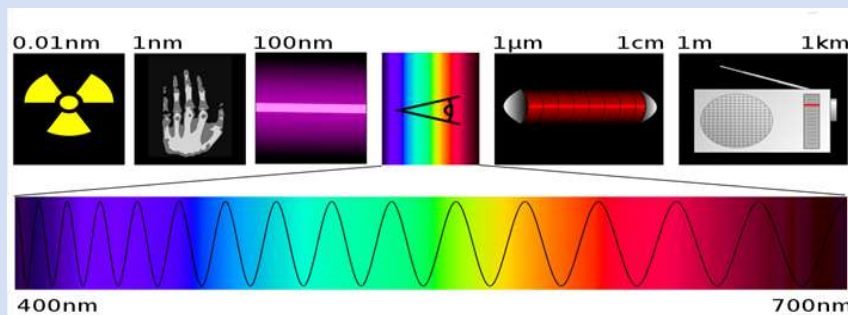
Драго ми је да сам имала прилику да учествујем на овом новом такмичењу и да доживим лепе тренутке које ћу сигурно памтити. Радујем се следећем такмичењу.

Јелена Јечменица VI₅

Може ли се корона вирус уништити УВ зрацима?

Светлост је електромагнетни талас и представља осцилације електричног и магнетног поља које се простиру кроз простор. Једна од основних величина која описује електромагнетни талас је таласна дужина.

Човек као светлост види електромагнетне таласе чије су таласне дужине у ваздуху у опсегу од око 400 nm до око 700 nm. Притом таласна дужина одређује боју коју видимо. На пример, таласне дужине од око 450 nm до 500 nm видимо као плаву боју, а од око 630 nm до 700 nm као црвену.

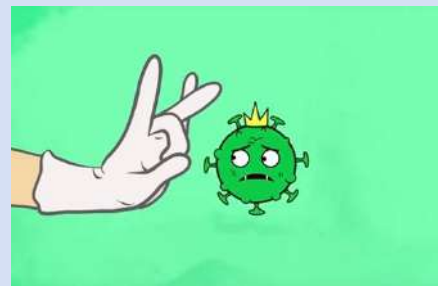
УВ зрачење

Сунце зрачи енергију у широком распону таласних дужина, од којих је већина невидљива људском оку. Краће таласне дужине носе више енергије, а самим тим носе и већу могућност за штету. Ултраљубичасто (ултравиолентно – UV) зрачење допире до Земљине површине у таласним дужинама између 290 и 400nm.

Ултраљубичасто зрачење је део електромагнетног спектра између видљиве светлости и X-зрачења највећих таласних дужина.

У зависности од таласних дужина, УВ зраци деле се у три области:

- UV-A зраци – од 400nm до 315nm
- UV-B зраци – од 315nm до 280nm
- UV-C зраци – од 280nm до 100nm

УВА зрачење је најмање штетно, али није безопасно, назива се „тамно светло”, делује збирно, појачава ефекте УВБ зрачења, игра корисну и кључну улогу у формирању витамина D у кожи, а има штетну улогу јер узрокује опекотине на људској кожи и катаракту у нашим очима.

УВБ зрачење има врло деструктивна дејства, потиче од Сунца, 90% у атмосфери се апсорбује од озона. Оно узрокује оштећења на молекулском нивоу дезоксирибонуклеинске киселине (ДНК). Да би се умањио њихов негативан ефекат потребно је сачувати озонски омотач.

УВЦ зрачење је зрачење највеће енергије и готово потпуно се апсорбује у атмосфери, користи се за стерилизацију ваздуха, као и за уништавање бактерија и вируса.

Подела УВ зрачења према интензитету израженом у јединици УВ индекс:

- минималан 0,1,2 – минимална опасност од УВ зрачења,
- низак 3,4 – мала опасност од УВ зрачења,
- средњи (висок) 5,6 – представља значајну опасност од УВ зрачења
- висок (врло висок) 7,8,9 – представља високу опасност од УВ зрачења.
- врло висок (екстремно висок) 10 и више – представља врло високу опасност од УВ зрачења.

Поред интензитета зрачења, дејство УВ зрачења на кожу зависи и од времена излагања коже зрачењу. Дејство УВ зрачења на кожу има кумулативно својство. Иако УВ зрачење може бити врло штетно по људе, они су пронашли начин како да га употребе у своју корист. УВ зрачење има широку примену у разним животним делатностима, науци, а нарочито у медицини. Користи се за дезинфекцију и стерилизацију јер убија нежељене микроорганизме. У медицини се користи за снимање ћелија, прављење лекова и лечења разних болести. Такође, примењена је и у производњи хране и стерилизацији воде за пиће.

Врста корона вируса односно, Ковид-19 је вирус који је тренутно распрострањен по читавој планети и угрожава животе многих људи. Први пут се појавио у Кини крајем 2019. године, а научници мисле да највероватније потиче од слепих мишева. Изазива болести у распону од

благе прехладе до тежих респираторних болести. Вирус се може пренети респираторним капљицама у распону од једног до два метра. Задржава се на површинама одакле се људи могу инфицирати додиривањем уста, носа или очију. Први симптоми су кашаљ, температура, малаксалост, губитак чула укуса и мириса кратак дах и др. Велико питање у борби против корона вируса представља управо УВ зрачење. Једна од врста УВ зрака су УВЦ зраци. Ови зраци су веома успешни у уништавању генетског материјала – било да је реч о људима или о вирусима, што значи да се могу користити за уништавање микроорганизма. Ова врста зрачења је веома опасна по људе и не препоручује се излагање, јер за неколико секунди може изазвати опекотине и друга оштећења. Али велику примену имају у стерилизацији простора, објеката, апарата, инструмената, при чему примена захтева добру обуку и заштиту људи који рукују њима.

У Кини се користе за стерилизацију аутобуса, док роботи који емитују УВЦ зраке чисте подове болница и просторија. Иако није спроведено довољно истраживања о деловању УВА и УВБ зрачења баш на Ковид-19, студије показују да ово зрачење може убити неке друге врсте корона вируса. Међутим и ту постоји препрека у излагању људи зрачењу због лошег утицаја на генетски материјал уколико је излагање предуго. Због тога треба бити веома опрезан.

Аутори: Милица Кулић 8-4, Лука Дедић 8-4, наставник Снежана Кутлашић

АКЦИЈА „ПОСАДИ СВОЈ ХЛАД“ И ЧУВАРИ ПРИРОДЕ

Са великим задовољством наша школа је прихватила позив од стране компаније AIR POLLUTION SOLUTION DOO да се укључи у највећу еколошку акцију у 2020. године. Тако је постала део највеће глобалне еколошке иницијативе Trillion Trees. Компанија је обезбедила 10 000 садница јасена, што представља шуму од 50 хектара и колико год да се то нама чини велико, ипак то није довољно за нашу земљу, јер Србији треба 20 милиона садница да обнови своје уништене шуме. Сви знамо, па тако и наши ђаци, да су шуме главни произвођачи чистог ваздуха и кисеоника на планети. Суочени смо са временом изазова и свесни смо колико загађење ваздуха утиче на наше здравље и колико је велики број обољења дисајних органа, колико је велики број алергија, колико смо сви угрожени, а посебно колико су угрожена деца. Такође, тренутно смо сви учесници у борби против невидљивог непријатеља, коме је загађење

Анета Томић, предметни наставник биологије и њени Чувари природе

с обзиром да велики број ученика наше школе воли природу, па тако су се определили за слободну наставну активност ЧУВАРИ ПРИРОДЕ, решили смо да се као школа укључимо у акцију ПОСАДИ СВОЈ ХЛАД и крајем августа 2020. године пријавили смо се за садницу јасена. Тако смо 14.12.2020. године добили нашег малог јасена кога смо 18.12.2020.године посадили у школском дворишту. Главни актери сађења су ученици одељења 4-2 са њиховом учитељицом Биљаном Димитријевић. У садњи нам је помогао школски домар Марко без кога не би смо могли да ову акције спроведемо. Јасен је посађен, редовно ћемо га заливати и пазити, а наши ђаци ће да расту заједно са њим. Надамо се да ће се јасен на пролеће пробудити, пустити по који листић у знак поздрава и чврсто верујемо у народну изреку „Ко посади јасен, пратиће га срећа до

Covid 19 (корона вирус) утиче на целу планету. Уништава животе многи људима. Сваки дан има све више и више заражених, а већина људи га се и заиста плаши. Како бисмо спречили ширење морамо носити заштитне маске, визире а по могућству, ако се возимо градским превозом, требало би да носимо и рукавице. Морамо да се навикнемо на овакав начин живота, јер нико не зна колико ће дуго ово трајати. Морамо да детаљно и редовно перемо руке и да код себе увек имамо средства за дезинфекцију. Проблем је тај што има много места на којима вода није доступна. Људи и многа деца немају те могућности да перу руке или их дезинфикују. Требало би да будемо захвални и срећни због онога што имамо и да понекад помислимо на људе којима је толика количина воде коју ми користимо заиста потребна. Ако вршимо редовно

хигијену и носимо маске, тако ћемо заштитити и себе, али и многе људе око себе. Старији људи су веома осетљиви на овај вирус и волела бих да се о њима бринемо највише. Стално виђам неодговорне људе који иду и по аутобусима без маске, а и много старијих људи такође што заиста није добро. Драго ми је што постоји овакав документац и надам се да ће успети да подигне свест многим људима који су још увек незбриљни. Од када је овај вирус доспео у нашу земљу, трудила сам се да дајем све од себе да се заштитим и да заштитим људе око себе. Надам се да ће се и други људи који нису озбриљни узбриљити. ☺

Радмила Лабудовић VIII₂

ве 2020. године, много више него било које друге, овај датум је значајан за све нас. Планета Земља може постојати без нас, али не и ми без ње. Ове године се сви суочавамо са проблемом Ковид 19. Један од начина спречавања ширења ове опаке болести је прање руку. Сви би рекли: „Добро да је само то“. Али себично заборављамо да постоје делови света које смо толико загадили - да нема воде, ни за прање руку; да смо својом немарношћу многим угрозили живот. Ако овако наставимо брзо ће доћи дан када ћемо и свој живот довести у исту опасност.

Ниси једини на планети. Чувај воду као да ти од тога живот зависи, јер у суштини то и јесте тако.

Plastic roots (Пластични корени)

У слепом свету који јури ка напретку усредсређеном на добробит појединца - благостању направљеном само од ствари, људи живе покушавајући да игноришу последице, упркос доказима.

Афричке државе које немају основне услове за живот, одећу и обућу „даве“ се у отпаду богатих земаља – појединаца којима је једино стало до зараде. Одакле афричким земљама отпад? Отпад им „поклања“ океан који га је преузео из богатијих држава. То је доказ да сви зависимо једни од других. Жеља за богатством нам је узела свест о очувању планете на којој живимо јер немамо другу. Планета преживљава миленијумима, али да ли ће преживети и нас?

Јована Радовановић VII₂

У оквиру Међународног фестивала еколошке културе – Green Fest преко интернета сам погледао два филма. Анимирани филм „**Корална светла**“ (Coral lights) и из области о природи филм „**Зимбрул**“ – европски бизон у јужним Карпатима у Румунији.

„Корална светла“ (Coral lights)

Анимирани филм „Корална светла“ режирао је М. Хернандез. Тема филма су корали - како многи мисле да су корали биљке, а заправо су животиње. Корали се лако размножавају и стварају колоније, које се повезују са другим колонијама и стварају се корални гребени. Корални гребени су познати по својим јединственим бојама. Корали, као и људи, могу сами да изграде своје окружење. Неки од коралних гребена су стари и до 10 000 година и могу се видети и из свемира. У осамдесетим годинама 20. века долази до почетка нестајања корала због повећања температуре мора за 2°C, узрокованим глобалним загревањем и загађењем. Данас је 75% корала у опасности од изумирања, а према проценама 2030. године 90% корала ће бити у опасности од изумирања и нестајања коралних гребена, због глобалног загревања и емисије издувних гасова.

Главни у очувању коралних гребена су људи, који треба да користе органску, локалну храну, разградиве материјале, рециклирају, перу веш хладном водом, спроводе климатске акције у очувању природе, јер је најважније да се поврате корална светла.

Овај филм ме је навео на велико размишљање о очувању природе и какав утицај корални гребени имају на екосистем наше планете, јер сам велики љубитељ мора. Како неке мале ствари очувања природе могу пуно да значе на глобалном нивоу.

„Зимбрул – европски бизон у јужним Карпатима у Румунији“

Краткометражни документарни филм „Зимбрул“ је режирао Е. Rondeau. Прича о европском бизону који је скоро изумро у 20. веку са подручја Европе. Бизон је највећа европска копнена животиња. Остало их је само 50 у зоолошким вртovima. Људи су главни кривци због чега је ова врста животиња скоро нестала.

2014. године је неколико бизона доведено на подручје јужних Карпата у Румунији и враћено у дивљину. Све је урађено уз помоћ локалне заједнице. Шумски ренџери се брину о овим бизонима у дивљини, јер врло близу њиховог станишта живе људи. Локална заједница је главни покретач очувања природе и заштићених врста. Чист ваздух, чиста вода и квалитет земљишта су све што је потребно.

Свидео ми се овај филм јер веома волим животиње и натерао је ме на размишљање о заштићеним животињским врстама. Мислим да у будућности морамо да радимо на очувању заштићених врста и њиховом опстанку и нашој земљи и на нашој планети. Морамо да водимо рачуна о нашем окружењу. „Чист ваздух, чиста вода и квалитетна земља“ мора да

буде наш циљ.

Лука Танацковић VII₄

ФИЛМОВИ са Green Fest-a

ПОВРАТАК

Овај филм описује међусобно удаљавање људи, али и њихово отуђивање и удаљавање од природе.

Развој технологије, брз живот и јурење за каријером само су убрзали и појачали ове процесе. То представља велики проблем јер човек треба да је близак са природом пошто у великој мери зависи од ње. Међутим, човек ради управо супротно и поред свега још и загађује природу, а самим тим отежава и ствара неповољне услове за живот и себи и свим другим организмима. Сви се боље осећамо када смо у природи и зато то треба чешће да радимо, јер нам природа даје посебну енергију. Пандемија која се дешава још нас је више међусобно удаљила, а удаљеност од природе постојала је и пре тога. Треба да помажемо природи, садимо нове биљке, чистимо околину, тада ће и природа да буде боља према нама, иако то нисмо увек

ПЛАВА ПЛАНЕТА – пут у екологију

Овај анимирани филм нам говори о важности спасавања прашума које су плућа планете Земље. Уништавање и крчење шума и шумски пожари највише уништавају шуме и прашуме, животиње губе своја станишта, а многе од њих и страдају бежећи од ватре и тражећи нова станишта. Нпр. дрвеће је станиште многим животињама које беже и морају да траже нови дом, у коме се морају прилагођавати новим условима живота. То значи да нестајање шума и прашума није проблем само за човека и количину кисеоника, него и за све организме који ту живе. Тако се урушава биодиверзитет који је заправо природно богатство целог света, јер свака врста на Земљи има своју улогу која је важна за целу биосферу. Да бисмо спасили шуме и прашуме треба најпре да имамо свест о њиховој важности, да чувамо природу, пошумљавамо, садимо нове биљке, које ће осим за производњу кисеоника бити важне и као станишта многим животињама. Природа се побринула да Сунце помаже при расту и развоју, повољним условима живота, а на нама је да се бринемо о природи, не загађујемо је и поштујемо.

Филип Јовановић VIII₂

КРТИЦЕ У БАБИНОЈ И ДЕДИНОЈ БАШТИ

У разговору са баба Јованком и деда Драгишом Аранђеловић из Београда, родом из Неготиснке крајине, који дуже од 30 година сеју и гаје башту, сазнао сам више о овој заштићеној врсти и како она утиче на плодове у башти. Баба и деда гаје поврће и воће које не прскају никаквим хемијским средствима која лоше утичу по раст и плод биљке и од маја месеца се увелико радујемо нашим краставцима, зеленој салати, јагодама, а већ од јуна домаћем парадајзу и паприци. Али најзадовољнији су када њихови унуци уживају у тек сазрелим плодовима.

Баби и деди сам поставио нека од важнијих питања:

- Баба, да ли има кртица и ако их има какву су ти штету направиле у башти?

- Јесу, осушиле су ми се биљке приликом копања. Неке су пропале, а неке су спашене заливањем – рекла је баба Јованка.

– Деда, да ли постоји неки начин да спречите кртице да праве хумке, али да је то природан начин без употребе хемијских средстава?

– Има један начин који сам видео у телевизијској емисији, а то је да се пластична флаша исече на пола и убади у хумку – тако кртица не може да настави копање. Раније док смо имали другачији систем заливања (стављали смо специјалну фолију око струкова биљака у пластенику), тада су кртице направиле већу штету. Нисмо могли да видимо хумке а након неколико дана осушиле су нам се стабљике паприке. Након неког времена, кртице престају да копају –

Кртица се као и сви представници бубоједа, налази на предлогу Црвене листе угрожених врста кичмењака и у Србији је законом заштићена.

Основ за заштиту је њено место у ланцима исхране – статус месоједа првог реда, као и њен значај у редукији бројности различитих инсеката

Баба и деда који се доста залажу да сачувају плодове свог труда, за све године свог рада у башти, ниједном нису лоше утицали на живот ове живахне животињице.

Василије Ђуричић V4

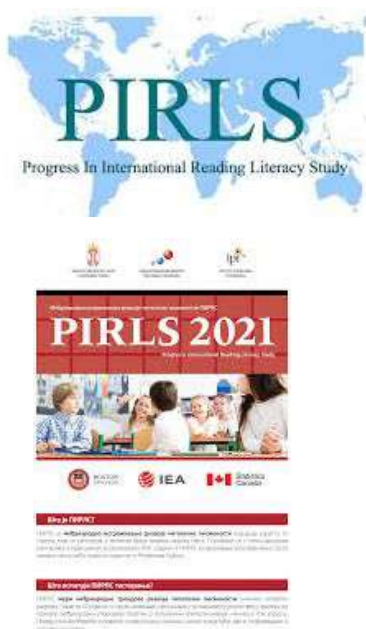
ПРИЧА О ОЧУВАЊУ

Национални парк **Казаранга** дели један пут – са једне стране људи, а са друге животиње. Овај парк представља дом многим носорозима, слоновима као и другим животињама. У парку се налази чак више од **200** села на **15км** раздаљине и отприлике **75.000** домаћинстава. Људи и животиње овде морају да деле територију. Казаранга је у потпуности окружена водом. Парк једном годишње буде поплавлjen. У тим поплавама страда преко **250** животноја, а остатак је принуђен да се креће ка Кариби Англонг планинама. Око **70%** парка сваке године у поплави буде под водом, што оставља око **3.000** км квадратних за живот. Овај национални парк један је од ретких сигурних уточишта за једнороге носороге. Током поплава многе животиње покушавају да препливају реке. Неколицину у том покушају спашавају људи. У периоду од средине осамдесетих година прошлог и почетком овог века дешавали су се велики војни сукоби на острву. Током војних сукоба одведени су скоро сви носорози; већина слонова је убијено и приближно цела популација јелена је збрисана. Људи на острву полако схватају да морају да заштите своју околину и помогну јој колико могу.

Нина Бабић VIII₂

Школске вести Школске вести Школске вести Школске вести Школске вести Школске вести Школске вести Школске

PIRLS 2021 – истраживање у нашој школи

PIRLS - **P**rogress in **I**nternational **R**eadng **L**iteracy **S**tudy 2021 је међународно испитивање развоја читалачке писмености деце у 4. разреду основне школе. Носилац пројекта је међународна асоцијација за евалуацију образовних постигнућа IEA из Амстердама, док је међународни пројекат у Србији под покровитељством и у организацији Завода за вредновање квалитета образовања и МПНТР, реализује се у преко шездесет земаља свету на сваких 5 година од 2001. У Србији се реализује први пут у 170 школа, а у испитивање ће бити укључено више од 5000 ученика. Циљ истраживања је мерење ефикасности образовања једне земље; међусобно поређење образовних система различитих земаља, а подаци из PIRLS-а могу се користити у националној образовној политици.

У нашој школи, по систему папир - оловка тест, биће тестирани ученици одељења IV₂ и IV₅ у марту 2021. Главни координатор истраживања је Дијана Божић, а администратори су Мирјана Марковић и Тамара Тодорчев.

Школске вести Школске вести Школске вести Школске вести Школске вести Школске вести Школске вести Школске

Школске вести Школске вести Школске вести Школске вести Школске вести Школске вести Школске вести Школске

Школске вести Школске вести Школске вести Школске вести Школске вести Школске вести Школске вести Школске

NEWSPAPER

БИОЛОГИЈА ДАНАС . МОГУЋИ УТИЦАЈ ЧОВЕКА НА ПРИРОДУ.

СВИ СМО КОД КУЋЕ, ШТА САДА?

Зачинске биљке

Моја мала башта

Као новинар почео сам да истражујем начине на које можемо да мењамо околину на позитиван начин.

Питао сам ученика петог разреда на који начин је он помогао природи у последњих неколико недеља.

Његова идеја је била да засади зачинске и обичне биљке на свом прозору.

Питао сам га како напредује његов пројекат и које је биљке одабрао.

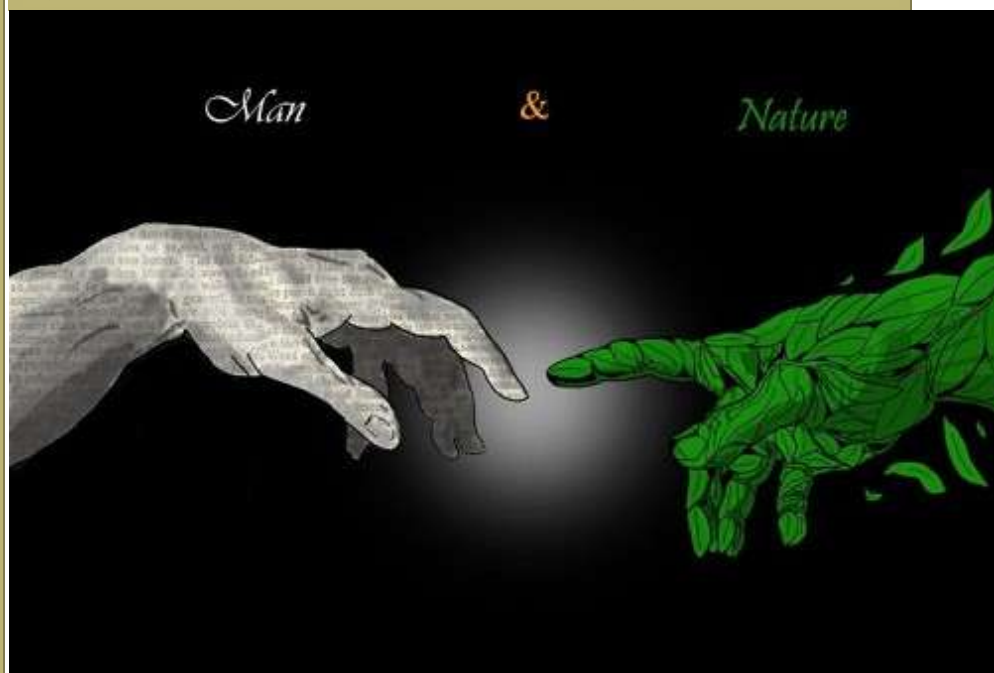
Дечак ми је одговорио да је посадио семе оригана, аниса, камилице и тимотијана. Део семена је већ почео да клија и расте. Приликом садње је користио рециклиране саксије и подметаче од ствари које више не

Да ли природу можемо да гледамо само кроз прозор?

Како можемо да утичемо сада?

Питао сам једну маму како сада можемо да утичемо позитивно на природу. Она ми је рекла да уколико пазимо шта купујемо и колико отпада стварамо то свакога дана утиче на природу. Ако купујемо воће које расте јако далеко, на пример у Јужној Америци, тада људи потроше јако пуно горива да би та воћка стигла код нас, тако да је боље куповати воће које расте ту близу нас.

Питао сам једног тату како још можемо да утичемо на природу. Он ми је рекао да можемо да утичемо смањивањем употребе пластичних кеса и друге пластике и да је важно да никада не бацамо ђубре ван контејнера.

ПОВРАТАК ПРИРОДЕ

Природа узвраћа ударац

Пошто смо сви у кућама људи не користе у великом броју превозна средства као што су аутобуси, аутомобили, чак и авиони.

Ваздух је мање загађен, у рекама се налази више риба и другог живог света.

Читамо новости да се животиње враћају на места одакле их је човек одавно протерао.

Иако је разлог зашто се ово дешава лош, ипак не можемо да не останемо задивљени пред снагом и лепотом природе.

Изгледа да смо били заборавили чија је ово планета.

СУНЦЕ ДЕЛУЈЕ: семе почиње да клија

Наши награђени радови

Моја песма Драгану Лукићу

Свакога дана у школу крећем,
плави ранац на леђа мећем,
знања у њему има доста,
свеске и књиге и пуно посла.

Док идем путем, певушим лако,
омиљену песму, њу зна баш свако:
„Фифи, гледај право,
Фифи, дигни реп,
Фифи, пази дрво,
Фифи, ниси слеп!“

Још сам у вртићу
научио стих по стих
и на приредби
храбро стао испред свих:
„Бам, бам, бам,
убих лава сам.
Так, так, так,
убих тигра чак!“

Могоа бих још да
певушим сад,
али звонце звони и
почиње час.

Новак Катафај II₅

прво место на Општинском такмичењу
у организацији *Пријатеља деце*

Шта у мом срцу лежи

Испунила ми се жеља, добио
сам брата. Дао сам му име Вук. Има
две и по године, а жели да иде са
мном у школу. Много је смешан.
Данас је замрачио собу, пошто сам
рекао да сам уморан. Узео је књигу и
почео да ми чита бајку, а он ни не зна
да чита!

У мом срцу лежи мој брат Вук.

Стефан Одаловић II₅

прво место на Општинском
такмичењу у организацији

Пријатеља деце

Ликовни рад: Марија Јанковић I₁

ЗА ШТА СЛУЖЕ МЛАЂА БРАЋА

За шта служе млађа браћа?

Да ти сметају,

да те ометају,

да ти листове из свеске цепају,

да ти зидове у соби шарају,

а понекад и да те шамарају.

А кад иде све по плану,

тада као да Сунце из ноћи свану,

е тад млађа браћа служе за нешто друго:

за играње,

за мажење,

за цртање,

за певање,

и најважније

ЗА БРАТСТВО БЕЗ МАНЕ.

Василије Недељковић III₃

треће место Општинском такмичењу

у организацији *Пријатеља деце*

Шта у мом срцу лежи

Уна је кључ мог срца

Уна је моја љубав

Уна има најлепше кике

Уна има очи као лане

Уна има осмех као анђео

Уна воли да се пуно смеје

Унини вицеви су најсмешнији

Уну и мене спаја дуга

Кад Уна и ја плешемо

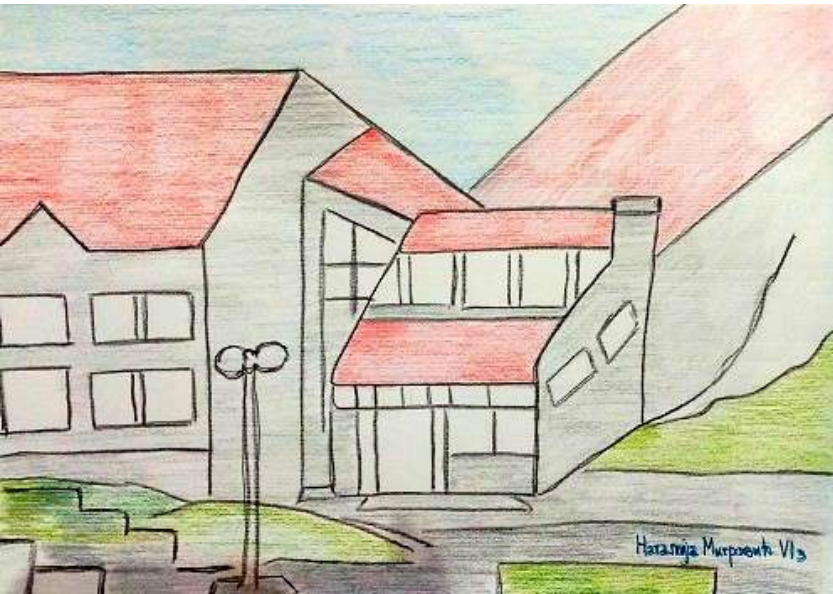
то је као да летимо по облацима.

Борис Берић II₆

треће место Општинском такмичењу

у организацији *Пријатеља деце*

Шта у мом срцу лежи

Седим и размишљам. У мом срцу леже многе ствари али набројаћу неколико њих.

Кад сам била јако мала мама ми је рекла да када се плашим у мом срцу куца мала мама и говори ми да се не бојим.

Али када сам кренула у школу схватила сам да у мом срцу има много више ствари попут: пријатељства, љубави, и брижности према другарима. Некада се чак запитам како све то стане у то срце!? Схватила сам да је сваког дана моје срце све веће и веће!

Љиљана Милеуснић II₂

треће место на Општинском такмичењу

РАДАН И НЕРАДАН ЋАК

Нерадан ћак:

Како је било у школи? Има ли неких новости?

Ах, како је досадно, па та школа ће пропасти!

Сви причају:

Погледај како све редом вређа,
како седи погрбљених леђа!

У школи им никад доста филозофије,
тамо је увек најдосадније!

Не могу да једем, грозна је супа,
у школском дворишту је пуно рупа!

Радан ћак:

Како је било у школи? Има ли неке радости?

Читали смо прелепе књижевности!

Читали смо разне бајке,
и о томе како су брижне мајке!

Нема никаквих мука,
од писања ми је ојачала рука.

Сви кажу да је лако,
јер све радимо полако!

Дивна Трзин III₃

друго место на Општинском такмичењу
у организацији Пријатеља деце

Љубав

Моја љубав је књига

Прва књига коју сам прочитао била је збирка песама Драгана Лукића. Свидела ми се песма „Фифи“. Ту је описана пудлица и њена газдарица. Газдарица је хтела да Фифи буде најпослушнији и најлепши пас. Кад сам прочитао ову песму, пожелео сам пса. Ове године сам га добио! Зове се Лиса.

Хвала ти Драгане Лукићу!

Павле Војиновић II₅

(похвала) на Општинском такмичењу

у организацији *Пријатеља деце*

Шта у мом срцу лежи

У мом срцу лежи мама

фина, добра и строга

али волим је до неба.

У мом срцу лажи тата

јак, храбар и добар

волим га пуно ја.

На мом срцу лежи једна мала

сека моја, иста као ја, лепа и весела

много је волим ја.

И тако сваке ноћи, сваког дана

волим их све више ја.

У мом срцу они леже мама, тата, сека и ја

то је моја породица.

Маша Миновић II₆

Ликовни рад: Невена Ћук III₁

Друго место на ликовном конкурсy

Илустровање народних пословица *Пријатеља деце*

Шта ми лежи на срцу

...пре неколико месеци... желим, ммммм
СВЕ, али нисам ни свесна шта и колико.
Желим и школу, другаре, нове патике... све.

Иако наизглед не изгледам, још сам увек дете, оно које је свесно свега, али опет са безброј жеља... било да су реалне у том тренутку или не. Као и сви, оно што желимо, желимо одмах. Безбрижно детињство, пуно љубави и игре ми је на дохват руке. Моја реалност је само моја. Родитељи који непрекодно брину о нама, пружају и немогуће, а све зарад остварења наших снова, жеља.

Школа нам пружа разне могућности... учење, дружење, забаву... ма, све оно што ми сад много недостаје и што ми лежи на срцу.

...до пре неколико месеци..

Оно што је сада стварност, реалност! Е, то је оно што ме сада веома плаши. Сада имам само једну жељу: живот ; да све што пре прође, да сви буду здрави и да из ове невоље изађемо као победници.

Верујем да ћу од сада неке ствари гледати другачије . Да ћу више ценити оне мале, малеце ситнице, а о великим да не говорим. Родитељи, школа, другари... то је оно што ћу волети још више! И како пословица каже: Здрав човек има милион жеља, а болестан само једну... да оздрави!

Милица Стојановић VIII₁

Шта ми лежи на срцу

Годишња доба

Пролеће је дивно доба,
ласта лети високо преко неба.
Пролеће је чаробно доба,
Пчеле су се накупиле меда.

Лети је вруће време,
имају нове теме.
Лети је топло време,
Маме намажу креме.

У јесен дођу кишни дани,
у школу свако дете порани.
У јесен стиже округла крушка,
у шуми лишће шушка.

Зими су хладне ноћи,
Деда Мраз ће у сваку кућу доћи.
Зими су бела јутра,
потрчаће деца на санкање сутра.

Милица Петровић III₆

друго место на Општинском
такмичењу у организацији *Пријатеља деце*

Радећи презентацију о Мадагаскару, коју нам је наставница географије задала, схватила сам колико желим да га посетим. Читањем из атласа, који ми је тата дао да ми помогне око презентације, сазнала сам да је тамо скоро увек лето и то ми се јако свидело јер ми је лето омиљено годишње доба, а и тада сам рођена.

Што сам више читала о плажама, планинама, рекама и чудноватим животињама Мадагаскара, све више сам у машти виђала себе како шетам на заласку сунца по једној од плажа и како гледам у море у коме се огледају последњи зраци сунца. И, ето, тако би се завршио један од многих дана које бих провела на Мадагаскару упознајући његове егзотичне делове као што су сахаре и плаже. Играла бих се са лемурума који тамо живе, видела и дивила се баобабу, који је национални симбол Мадагаскара. О њему постоје невероватне легенде, неке чак кажу да га је сам Бог створио. Имам толику жељу да га видим уживо, а не само да га гледам са слика.

Читајући о Мадагаскару схватила сам да је то прелепо место и једва чекам да га једног дана посетим са породицом и пријатељима

Док спавам, моја машта воли да моје жеље о путовањима претвори у снове и онда ме превари да сам тамо. Она ми оствари жељу, коју носим у срцу.

Уна Јевтовић VIII₁

похвала на општинском такмичењу у организацији *Пријатеља деце*

Ликовни рад: Нина Јовановић III₃

Друго место на ликовном конкурс у Илустровање народних пословица
у организацији *Пријатеља деце*

Моје жеље, моја стварност

Поноћ је. Сан ми не долази на очи. Сећам се тих првих дана, када сам схватио да нема више безбрижности...

У кући је тихо, послушнујем и чујем равномерно дисање моје млађе сестре, спава у мојој соби, да би била што даље од баке. Повремено чујем уздах моје мајке. Један уздах, а толико брига и страха у њему. Уплашен сам, али не желим да покажем, чак се и љутим што ме не пуштају напоље.

Јуче је био први дан пролећа, прелеп и сунчан, али само ако га посматрате. Ако покушате да га осетите, ничега лепог и пролећног у њему није било. Обојен страхом, тежак од узнемирености, исцрпљен и тром од брига свих нас. Осећам се заустављено. Моје школске обавезе своде се на два сата гледања програма и понеки домаћи задатак, не тренирам, не идем на кошарку са другарима. Празнина и страх су осећања која нису заустављена. Питање „зашто“ осећа се у ваздуху, а ја немам одговор. Да ли га неко има? Да ли је заиста ово порука и опомена човечанству? У глави ми је објава коју сам пре неки дан прочитао. Обично не посвећујем пажњу таквим садржајима, али овај ме је натерао да се зауставим и размислим. Да ли нам је изглед постао толико важан па сада морамо да носимо маске, да ли смо запоставили природу па нам је сада боравак у њој драгоцен, да ли смо заборавили наше старе па се над нама надвила претња да можемо да их изгубимо за трен?

Лагано тонем у сан. Поново сам у школској учионици, моја разредна и наставници, сви моји другари су са осмехом на лицу. После школе журим кући, чека ме бака са питом од вишања. Пролеће је, дан је диван и сунчан, осећа се радост у сваком уздаху. Природа се буди, маске су пале. Као да летим, нема више опасности.

Будим се са осмехом, који нестаје оног трену када схватим да је то био сан. Опет чујем уздах препун брига и страха.

Желим да на мом срцу лежи безбрижност!

Алекса Влајић VIII₁

Ликовни рад:

Душан Ракочевић III₄

Друго место на
ликовном конкурс
Илустровање народних
пословица у
организацији

Пријатеља деце

Шта у мом срцу лежи

Ретко сам имао јака осећања као када су исекли једно веома лепо дрво трешње. Истовремено сам био срећан, тужан и замишљен.

Свако има нешто што воли да ради. Неко воли да се игра на компјутеру, да гледа телевизију или да игра друштвене игре. Ја највише волим да идем напоље. Доста мојих другара иде напоље да би играли фудбал или кошарку. Ја не волим ни једно ни друго, али волим да возим бицикл и пењем се на дрво. Вожња бицикла може бити досадна, али може бити и забавна. Мислим да то зависи од брзине. Скоро сам нашао једну дугу низбрдицу. Први силазак је био веома узбудљив и занимљив, али би сваки следећи био мало досаднији него претходни. Због тога сам кренуо да тражим дужу низбрдицу. Од вожње бицикла ми је једино пењање на дрво занимљивије. Ја се најбоље пењем од свих мојих другара. Могу да се попнем на скоро свако дрво. Доста времена сам посветио пењању на дрво и вежбању. Јако сам срећан кад се попнем негде. Има доста дрвећа на чији врх само ја могу да дођем. Нека ретка ми пружају сјајан поглед на околину ако се попнем на њих. За она, на која се веома тешко успењем, кажем да сам их „освојио“. Свако дрво на које се попнем, сматрам својом територијом док је неко други не „освоји“. Сећам се једног дрвета које је било баш добро за пењање. То је била трешња. Годинама сам се пењао на њу и јео њене плодове. Свима се свиђала и правила је велики хлад лети. Зими смо око ње правили тврђаву од снега. Била нам је драга, али смо видели да су јој гране све сувље и мање савитљиве. Једног дана су је исекли. Било ми је жао, али ћу, надам се, пронаћи ново, исто тако добро дрво.

Данас је остао само један пањ на којем волим да седим и размишљам о дрвету које је некада ту било. Размишљам о томе како је пуно времена прошло откако сам се први пут попео са другарима и како смо правили тврђаву од снега око ње.

Дориан Орловић VI₅

треће место на литерарном конкурс
у организацији Пријатеља деце

Један вечно осветљен прозор

Драган Лукић често својим песмама дише кроз вољени град у коме се родио и живео. Као и он, поносан сам што сам овде рођен и делим са њим љубав према Београду. И ја живим на Новом Београду и у његовим песмама препознајем све оно што је и сâм описао.

Његове песме певају о трамвајима и солитерима, градској гужви, годишњим добима у нашем граду и деци која у њему живе. Живот и лепоте града описује кроз шале, разне згоде и незгоде. Једна од тих песама „Док се Београд спрема да сања“ веома ми је драга.

Док читам ову песму са другог спрата свог солитера, гледам у још један исти такав преко пута, и још један поред њега, у цео низ зграда, препознајем беле груди високих кућа. Свако вече светлуца на стотине прозора, светла се пале и гасе и заиста личе на груди неког генерала које светлуцају са пуно одликовања. Понекад се питам ко ли све тамо живи, шта ли раде. Можда неко вечера, нека мама успављује децу, можда неко има госте, а неко игра уз музику са радија... Како вече одмиче, све је мање жутих прозора али на Новом Београду никад није потпуни мрак. Када се пробудим ноћу, из кревета увек погледом потражим неки квадратић који и даље светли или се из даљине виде промене слика на нечијем телевизору.

У центру града, Београд се мало другачије спрема за сан. Старе зграде и улице, као Лукићеве дотеране даме, обасјане су неким другим светлима. Светлима реклама, излога, аутомобила и тролејбуса који до касно у ноћ пролазе градом. Од Албаније до Славије има шетача и онда када се остатак Београда спрема за спавање, а пекаре за њих раде и ноћу. Када понекад увече прошетам Кнез Михаиловом улицом, питам се да ли ту Београд икад спава од уличних свирача, граје, украса и светла града.

Мој Београд се свако вече спрема да сања, али никад потпуно не спава. Увек је један квадратић у солитеру вечно осветљен – то је песничка лабораторија нашег Драгана Лукића јер његове песме остају заувек.

Стефан Михајловић V₁
треће место на Општинском
такмичењу
у организацији *Пријатеља*
деце

Ликовни радови:

Петра Булајић V₁

КЊИГА КОЈУ БИХ ПРЕПОРУЧИЛА

Љубав према књигама и читању код мене се родила у најранијим данима детињства и када се то догодило била сам заувек заробљена... Свака књига је свет за себе, добар друг у данима самоће, увек спремна да ми се у потпуности преда, да ме насмеје или расплаче.

Књига као уметничко дело која је на мене оставила значајан утисак и која је сигурно обележила моје тинејџерске дане, а препоручила бих је и онима који нису обожаваоци читања, свакако је серијал од 8 књига под називом „Хари Потер“. Нестварна књига која говори о магији и која нас води у свет чаробњака – несумњиво ће освојити свачије срце.

Главни јунак Хари Потер, дечак с ожиљком у облику муње, кроз свако ново поглавље водио ме је у невероватне авантуре пресецајући све везе са светом стварности и истовремено показујући шта је право пријатељство, љубав и храброст.

Свако вече, до касно у ноћ, тонула сам у јединствену магичну причу о борби између добра и зла, трагајући за Каменом мудрости – симболом вечног живота. Чак и само име главог јунака

није случајно одабрано. Његово име Хари Потер је варијанта имена Хенри које су носили енглески краљеви, али има и корен у немачкој речи „хери“, што значи војска. Зато је и додељено главном јунаку, јер управо он предводи борбу против тадашњег највећег зла у свету чаробњака. Хари заједно са својим друштвом, увек спремним за смех и шалу, показују читаоцу неизмерну снагу љубави и пријатељства. Сви они су упорни, радознали, храбри и искрени. Као заљубљеник у Харија Потера желела сам да будем попут њега и да се једног дана пробудим са скривеним моћима у тајанственом свету у којем сви знају моје име, у којем правим чаробне напитке, без кључа откључавам врата, летим на метли...

Препустити се овој књизи значи да ћете се препустити машти, без које би нам овај живот био без боја, звука и осећања.

Зашто волим глуму

Светла се пале. Завеса се подиже. Поглед публике нестрпљиво иде тамо-амо и сви узбуђено тапшу у истом ритму. И ту сам наравно ја, у костиму Малог Принца, главног јунака наше представе у вртићу. Мислим да сам се дуго после ње осећао као Мали Принц. Другим очима гледао сам на своје другаре, а морам вам признати да сам престао да чупам малу лепу Даницу за кикице. Тако сам заволео глуму.

Свака од мојих улога ме је нечему научила. Након што сам успешно одглумио Малог Принца, почео сам мислити да ћу и ја као и он наћи своју ружу и да никада нећу одрасти. Када ми неко постави питање на које не знам одговор, размишљам како би на њега одговорио Старац Фоча, чију сам улогу тумачио у представи „Марко Краљевић“. Такође, научио сам да се храбро супротставим својим страховима баш као и Капетан Џон Пиплфокс, у чијем сам костиму био на позоришној сцени. Тако сам упознао и лик Лименог, који сам представљао са седам година и од ког сам такође понешто научио. Научио сам да човек увек има неке емоције, биле оне добре или лоше, и да их нико не може сакрити. Тако је и Лимени мислио да нема осећања, али се на крају ипак испоставило супротно.

Добио сам прилику и да се појавим у филму „Тома“. Био сам узбуђен и срећан, као миш када намирише парче сира. Све око мене било је велико, а ја тако мали. Сва та филмска опрема била је изузетно фасцинантна једном дванаестогодишњем дечаку. Отворених уста од изненађења гледао сам све те камере и осталу опрему.

Схватио сам да је сваки нови лик за глумца нови живот. Са сваком улогом богатији је за једно ново искуство, упозна једну нову страну себе и света у ком живи. Он има хиљаду живота.

Глумачко небо је препуно звезда, а верујем да је једна резервисана само за мене и да са нестрпљењем, баш као и ја, чека да је дохватим.

Бошко Воларевић VII2

На виртуелно путовање кроз Европу повешће нас
наставница историје Снежана Лаиновић (може се
путовати путевима
уметности и за време ковид кризе... једним
двокликом на разгледницу...)

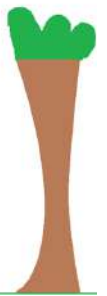

Европа XV-XVII

Поштовани посетиоци, добродошли на ово путовање кроз време. Бићете сведоци невероватног историјског и културног напретка у Европи. Полазимо!

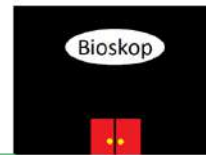

Издајник (одломак)

Некада давно у животу буба...

Једном се у малом биоскопу за бубе,
где је било пуно буба, на некој ливади

десио чудан звук. Све бубе су изашле да виде шта је то што прави тај звук, али одмах се чуо неки глас: „Хајде, пожуре Томо!“, рекао је неко. Затим онда све бубе: „ЉУДИ!“ и све се бубе као муве без главе (осим мува) разбежале. Све бубе су се сакриле у куће, ниједна буба није била на ливади. Након два минута људи су отишли, све бубе су гледале неку справу за мерење дужине људи, једна сова коју су људи пробудили је рекла да се то зове метар, можда су људи гледали растојање дрвећа. Онда вечерас једна буба се сети да ако мере растојање дрвећа можда желе да ИСЕКУ СВО ДРВЕЋЕ И ДОМОВЕ БУБА У ШУМИ. Следећег дана су бубе објавиле РАТ. Сутрадашњег мирисног и прелепог јутра бубе су се спремиле да изуједају људе који пробају да исеку било које дрво. Прво су отишле на путовање. Када су стигле у Енглеску узеле су неку справу да виде ко жели да исече дрво, али када су желеле да уђу у њихов авион онда је неки Енглец рекао: "What is this?!", а бубе ће на то: „МИСЛИШ ДА ТЕ НЕ РАЗУМЕМО!!!!!!????“ Онда се човек померио, а бубе су ушле у авион. Када су се бубе вратиле у Србију на срећу људи још нису исекли ниједно дрво.

Следећег дана људи су отишли код мудрог учитеља Коа Ме Јанга (који је научио српски), и замолили су га да узму једну ствар која може да уништи бубе. Коа Ме Јанг им је рекао да ће им то дати ако му донесу кристал мира и жеља или другим називом свемогући кристал који се налази у тајној пећини коју чува ватрени змај. Људи су рекли да ће му донети то. Кренули су на далеки пут, требало је да прођу немогућу шуму, стари гутајући поток, пешчану олују у страшној пустињи, свемогућу билоколикорукасту хоботницу и на крају испред тајне пећине ватреног змаја. Људи су узели оружје за сваки случај. После два сата су стигли у немогућу шуму и попили су воде пре него што су ушли. Након уласка у немогућу шуму десиле су им се три незгоде: упетљали су се у лијане, уплашили су се од древних старих јапанских статуа и ударили су се у дрвеће када су од страха кренули да трче као муве без главе затворених очију уназад, стигли су до храма животиња. Ту су се борили против животиња. Требало је да се боре против: лава, вука, тигра, медведа и леопарда. Против леопарда су нацртали тачке као на његовом крзну и онда је леопард заволео те тачке, медведу су дали пуно воћа, поврћа и меса, а он се најео и није могао да се бори. Против тигра су направили ласер и тигар је пратио ласер, те га је на крају изгубио. Против вука су стајали на једном месту и он се затрчао у њих и изашао из храма и изгубио исто као и тигар. Против лава им је било најтеже јер ништа нису могли још да смисле, а и лавови су најопасније животиње на целом свету, па су морали да смисле нешто паметније. После су се сетили још једне паметне преваре. Лав је кренуо ка њима полако, а онда када се више нису могли померити са врата храма, он је потрчао, а они су му бацили пешкир на лице и онда се лав изгубио. После су људи наставили путовање.

Аутор романа и илустрације

Један је рекао: „Правац СТАРИ ГУТАЈУЋИ ПОТОК“ ..

Да сам научник

Постоји много занимљивих занимања, али нешто врло посебно јесте бити научник.

Ликовни рад: Михајло Стојиљковић II₂

Да сам ја научник имао бих бркове, носио бих тегет одело са краватом и црне ципеле, а као научник направио бих и нешто корисно за људе — справицу коју називам „хватаљка на време“. Идеја за ту справицу пала ми је на памет када сам се једном приликом из школе сâм враћао свом дому. Хватаљка на време служи, као што јој само име каже, да ти помогне да негде стигнеш на време. Она је гвоздена хватаљка која се испаљује из посебне врсте испаљивача налик пиштољу. На испаљивачу се налази радар који показује где ће хватаљка пасти, да не би звршила на погрешном месту. Хватаљка такође мора да се испали на место где може да се ухвати. Када се хватаљка испали, она се не одвоји потпуно од испаљивача, већ остаје повезана са њим челичним, уским и снажним ланцем. Тај ланац се налазио у испаљивачу док хватаљка још није била испаљена. Када се хватаљка ухвати, ланац се враћа у испаљивач и вуче те кроз ваздух, до места где је хватаљка. Да не би испустио испаљивач мораш да носиш лепљиве рукавице. При доласку до места где се хватаљка ухватила, потребан ти је ранац с падобраном. Тада треба раширити падобран и кликнути црвено дугме на испаљивачу. Тако ће се хватаљка вратити на првобитно место и безбедно ћеш слетети на тло. Све ово се дешава врло брзо.

Као и већина ствари и ова стварчица има предности и мане. Мана јој је што би се због ње људи мање кретали, што је лоше за њихово здравље. А предност је то што би људи уз помоћ ње стизали на време, и при томе не би загађивали околину.

Василије Недељковић III₃

Ликовни рад: Хелена Станић II₂

ДА САМ НАУЧНИК

Кад сам била мала желела сам да будем научник, зато што много волим да експериментишем, а и родитељи су ми научници.

Када одем код маме на посао видим у њеној лабораторији свакакве бочице, апарате и разне течности. Много волим када одем код ње јер ми мама тада даје да и ја изводим неке експерименте (сипам различите течности, гледам шта се дешава са разним течностима када са помешају, како мењају боју). Волим и да идем код тате на посао, на Инстиут за физику. Тамо се исто изводе многи експерименти, које понекад и ја погледам. Због тога ми се свиђа наука. Од свих наука, мени се највише допада хемија. Када одрастем, волела бих да се бавим чувањем природе, заштитом река и ваздуха од загађивања, итд. У хемијској лабораторији могу да се ураде анализе воде, ваздуха и земљишта и да се види да ли је нешто загађено. После научници могу да дају предлог како да се реше неки проблеми са загађењем. Ја и сада у кући изводим разне експерименте. Мама се мало некада љути да не урадим нешто што не бих смела и да се не повредим. Увек ми каже да је питам када хоћу нешто да урадим.

Због свега тога, када одрастем волела бих да будем научник који ће да чува нашу планету.

Ленка Сакан III₃

СВЕ НАШЕ МАСКЕ...

Нова година била је веома радосно прослављена у мојој кући: било је много поклона. Од пицáme до нових слушалица, сваки до последњег ми се свидео (укључијући и грицалице, њам!). Крајем јануара, међутим, атмосфера није била тако пријатна. У Кини се појавио нови, необјашњени кор... шта вирус? Стизале су вести да је неки човек највероватије појео недовољно скуваног шишмиша и сада је нека провинција у Кини заражена. То не може изаћи на добро...

Јавили су, Ковид-19, обољење изазвано вирусом из групе коронавируса, ударио је Кину. Онда неки туристи иду из Вухана у Америку, па у Европу, Боже драги! Зар не могу да сачекају да тај вирус прође па да иду у свој обилазак света? Не, ево њих, долазе у Италију, као да се ништа не дешава. Док се помолим да не дођу и овде, чујем вест на телевизији: „Човек који се вратио у Србију из иностранства први заражени од коронавируса у нашој земљи”.

Од тада, скоро сви су почели да носе маске. Чудно су мирисале и помало су стезале лице, а после коришћења први ваздух који удахнемо осећао би

се оштро. Првих месец дана маске није било у продавницама, а ако се људи не би жалили због несташнице, било би препирања око тога да „под маскама не могу да дишу” или „да им магле наочаре”, али проблем са дисањем не схватам, јер ваздух улази и излази кроз маску, да, мало мање, али ипак штити од новог убице са Далеког истока. Неки паметни људи су се сетили визира, који се не приљубљује уз лице, али је то и

проблем: вирус може да уђе са стране. Ипак, сви су поштовали правила: два метра од осталих, нема окупљања, у четири квадратна метра једна особа максимум. Маске су и даље у несташници. Људи себи праве маске, колико год добро или лоше оне биле скрпљене, да би замениле епидемиолошке, мада то не ради најбоље.

Сада, маске нису нека бог зна каква заштита, сигурно нису медицински скафандери, мада довољно штите места напада вируса (осим очију, за то имамо наочаре за сунце :) али сигурно можемо шетати кроз радњу, не препуну људи, јер се већина плаши да се не зарази, а ми морамо то правило очувати, без страха од заражавања, ипак се и не морамо дуго задржавати око киоска и у мањим трговинама. Наравно, шетати без маске на пијаци је немогућа мисија, тако да је морамо носити.

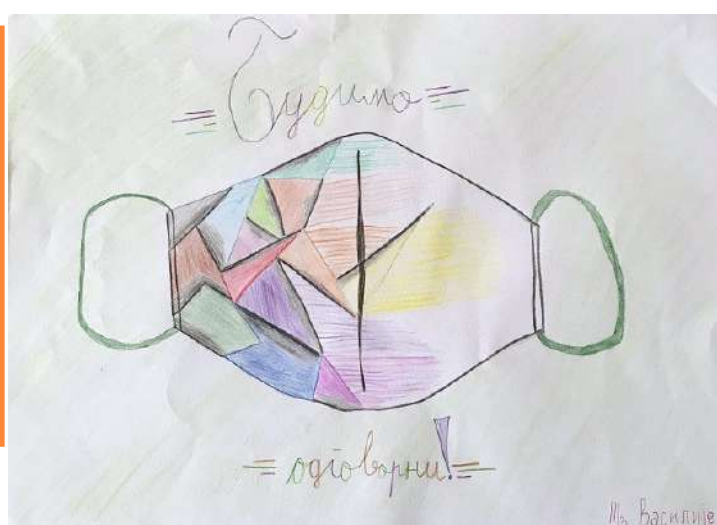
Једног дана, наше личне маске, свих боја и дизајна, оставићемо, без бриге о зарази. Гледаћемо у свет који је коначно скинуо маску, слободан од терета вируса који је планетом харао те грозне 2020. и 2021. године (ипак, године нису биле грозне, догађаји који су се у њима одиграли јесу). Ко зна, можда зажелимо да још једном осетимо тај резак ваздух након скидања маске, мирис алкохола у предсобљу, или да се завалимо у кућу и посветимо време себи. До ове светле будућности, морамо сачекати.

Никола Милетић VII₂

Радови ученика I₄

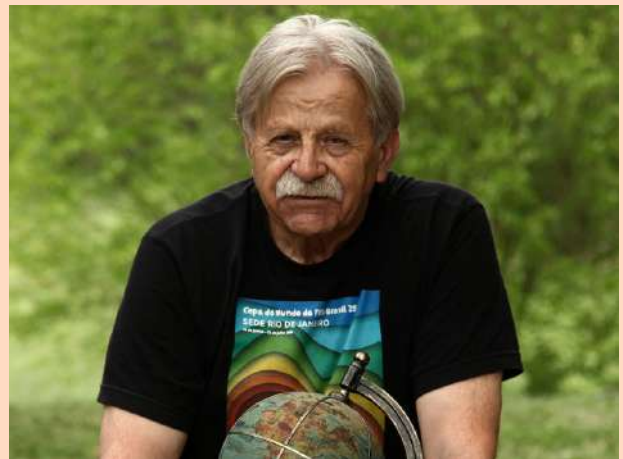

Наше поруке
свету...

маске одељења I₅Максим Миловановић III₂

Љубивоје Ршумовић био је у посети нашој школи и волели бисмо да поново дође или да нам одговори на питања директним укључењем online. Шта би га питали радознали ученици III₅.

Питања за Љубивоја Ршумовића

- Да ли сте некада написали песму/причу одређеном детету?

Хана Ђорђевић III₅

- Сигурно сте добили пуно награда. Која је Вама најзначајнија награда?
- Да ли је у месту где сте живели као дечак био неки писац/песник, који Вас је мотивисао да почнете да пишете?
- Да ли сте као дечак имали омиљеног писца/песника?
- Да ли можемо очекивати неко ново дело?

Ања Кеџман III₅

- Чиме и шта сте највише волели да се играте када сте били мали?
- Који Вам је био омиљени предмет у школи?

Матеја Драшковић III₅

- Са колико година сте почели да пишете песме?
- Да ли су Вам Ваша деца била инспирација за песму?

Сергеј Кривајић III₅

- Колико сте година имали када сте написали своје прво дело?
- Које Вам је омиљено годишње доба?

Николин Новаковић III₅

- Како сте почели да пишете?

- На који начин сте проводили своје дане у детињству?

Петар Војиновић III₅

- Која Вам је била омиљена књига када сте били мали?
- Како сте смислили песмицу „Ишли смо у Африку“?

Даница Дргојловић III₅

- За коју песму Вам је било потребно највише времена?

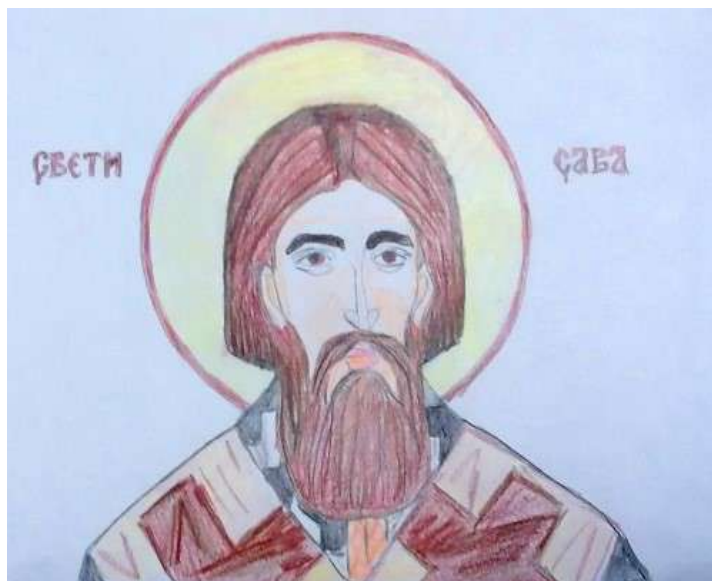
Андреј Мађаровски III₅

Свети Сава као инспирација

Огњен Лубура V₆

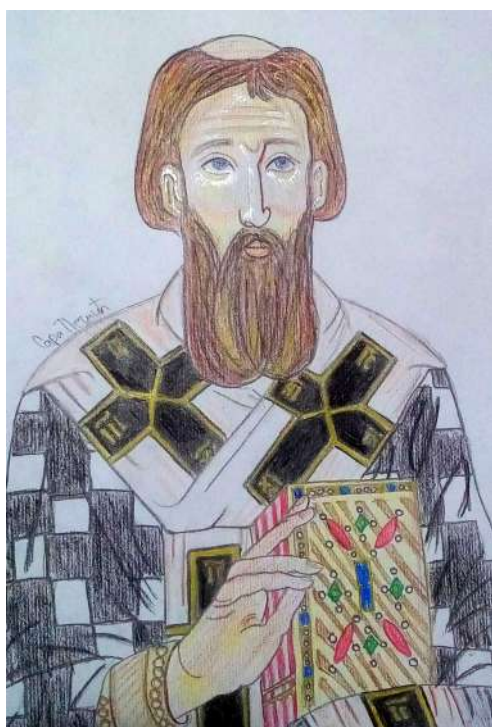
Немања Ђурчић VI₆

Наталија Росић VIII₁

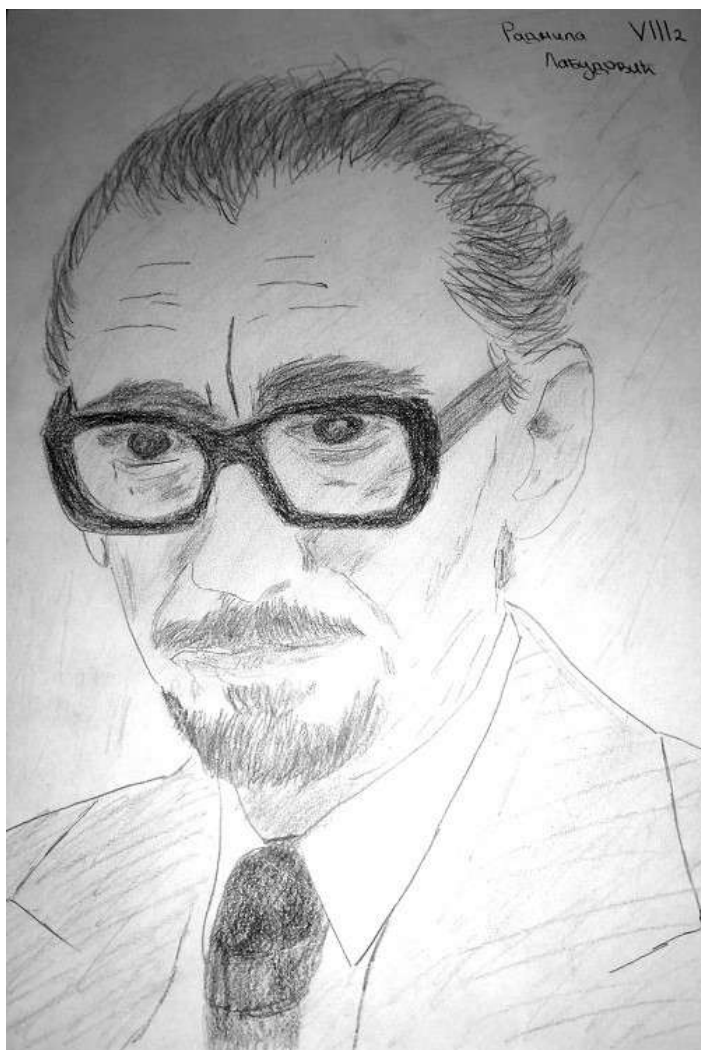

Маја Стојановић V₅

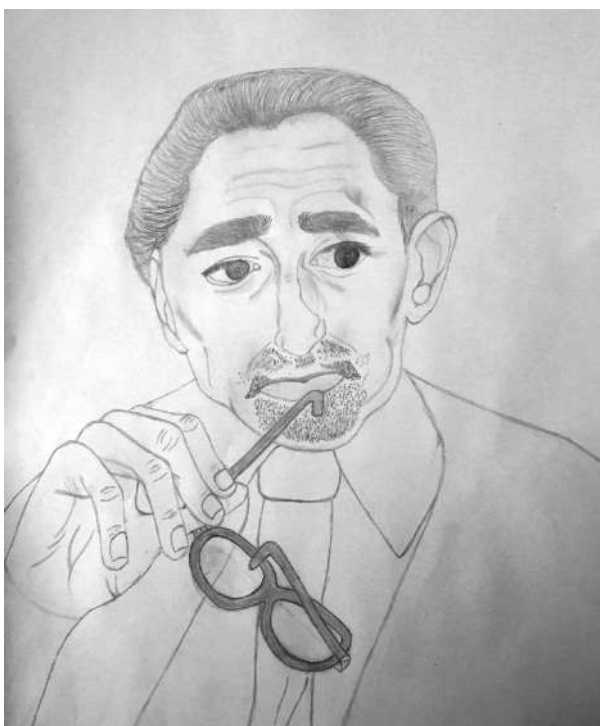
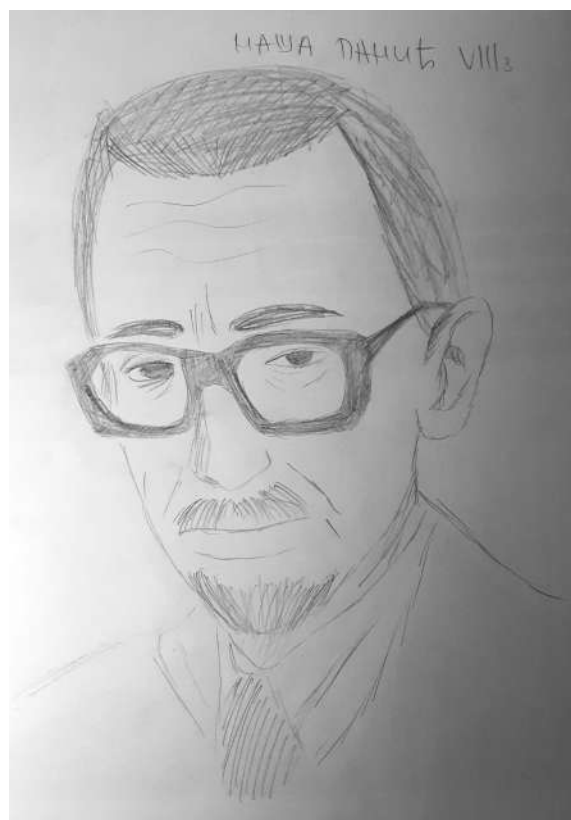

Гала Пентлић V₅

Борислав Пекић као инспирација

Милица Стојановић VIII₁

Ирина Остојин VII₄

Лара Симић VIII₁

Мала школска галерија

Павле Михаиловић IV₆

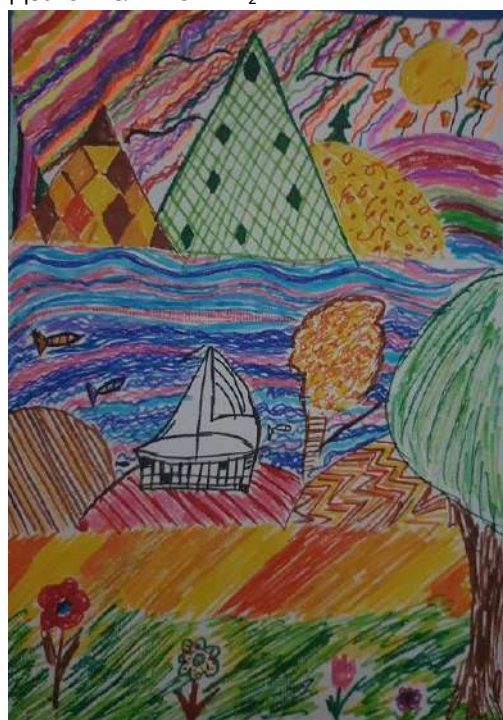
Круна Радоја V₂

Сава Кокановић V₂

Катарина Мићановић V₄

Деспот Величковић V₂Желько Павловић V₂Сава Кокановић V₂Лена Суботић V₄

Занимљиви задаци

У једној породици има троје деце - две кћери и син.
Колико свако има година ако се зна да син и старија кћи имају заједно 40 година, син и млађа кћи имају укупно 31 годину, а ћерке укупно имају 37 година?

Школска кефалица

Решење:

укупно имају $(40+31+37):2 = 108 : 2 = 54$ год.,
значи, син + старија кћи + млађа кћи = 54 год.

Син има $54 - 37 = 17$ година

Старија кћи има $54 - 31 = 23$ године

Млађа кћи има $54 - 40 = 14$ година

провера : $17+23+14 = 54$

Занимљиви изрази

* Изрази број 24 помоћу четири једнаке цифре. Колико начина има ?

Решење:

Има 7 начина:

$3 \times 3 \times 3 - 3 = 24$, $33 - 3 \times 3 = 24$, $4 \times 4 + 4 + 4 = 24$, $5 \times 5 - 5 : 5 = 24$,

$6 + 6 + 6 + 6 = 24$, $6 \times 6 - 6 - 6 = 24$, $88 - 8 \times 8 = 24$

Детективски задатак

* Три друга – Душко, Јован и Петар, цртали су различитим бојицама: један црном, други црвеном, а трећи зеленом. Душко није цртао црном и црвеном бојом, Петар није цртао црвеном. Којом бојицом је цртао сваки?

Решење:

Душко је бојио зеленом, Јован црвеном, а Петар црном бојицом.

	црна	црвена	зелена
Душко	-	-	+
Јован	-	+	-
Петар	+	-	-

Припремила

наставница Драгана Вулетић

Ликовни рад: Петра Булајић V₁ (око);

Никола Милетић VII₂ (лупа)

Софија је четврти разред и воли математику. Учила је о садржаоцима неког броја.

Садржалац неког броја А је број који можете да поделите са бројем А.

Учитељица је питала ученике да наведу број и кажу његове садржаоце.

Лена је рекла: „Садржаоци броја 5 су између осталих 5, 10, 15, 20, 25 итд.“

Николија је рекла: „Садржаоци броја 6 су између осталих 6, 12, 18, 24, 30 итд.“

Нађа је рекла: „Садржаоци броја 100 су између осталих 100, 200, 300, 400, 500 итд.“

Тако су урадили и сви остали ученици.

Закључили да су сви садржаоци броја А на неки начин „јачи“ од броја А зато што су му једнаки или већи од њега.

Софија је у једном тренутку дигла руку и рекла :

„Ја знам број, који је јачи од свих ваших јер их све садржи!“

Остали ученици су је збуњено погледали.

Чак и није толико велики, још више је збунила другаре.

У том тренутку је звонило, а учитељица је уз осмех рекла:

„Размислите о томе за домаћи, схвативши о којем броју је реч.“

„Помозите другарима да ураде домаћи!“

Решење је нула јер нулу можете поделити са свим природним бројевима, па је нула садржалац сваког природног броја, а мањи је од њих.

Приредио: Бранислав Гочобија

Знате ли који је број ?

Решење: гугл је број 10^{100} .

Логички задатак:

$8=4$; $16=8$; $22=11$; $50=?$. Употреби логику, а не математичку. Ниједан број није повезан са другим у математичком смислу.

Решење није 25. Према томе колико слова имају бројеви 8, 16, 22 решење је **7** јер реч 50 има седам слова.

Наша привремена редакција
(у школској библиотеци)

Ликовни рад: ОШ Борислав Пекић - Анђела Стојановић VIII₃